

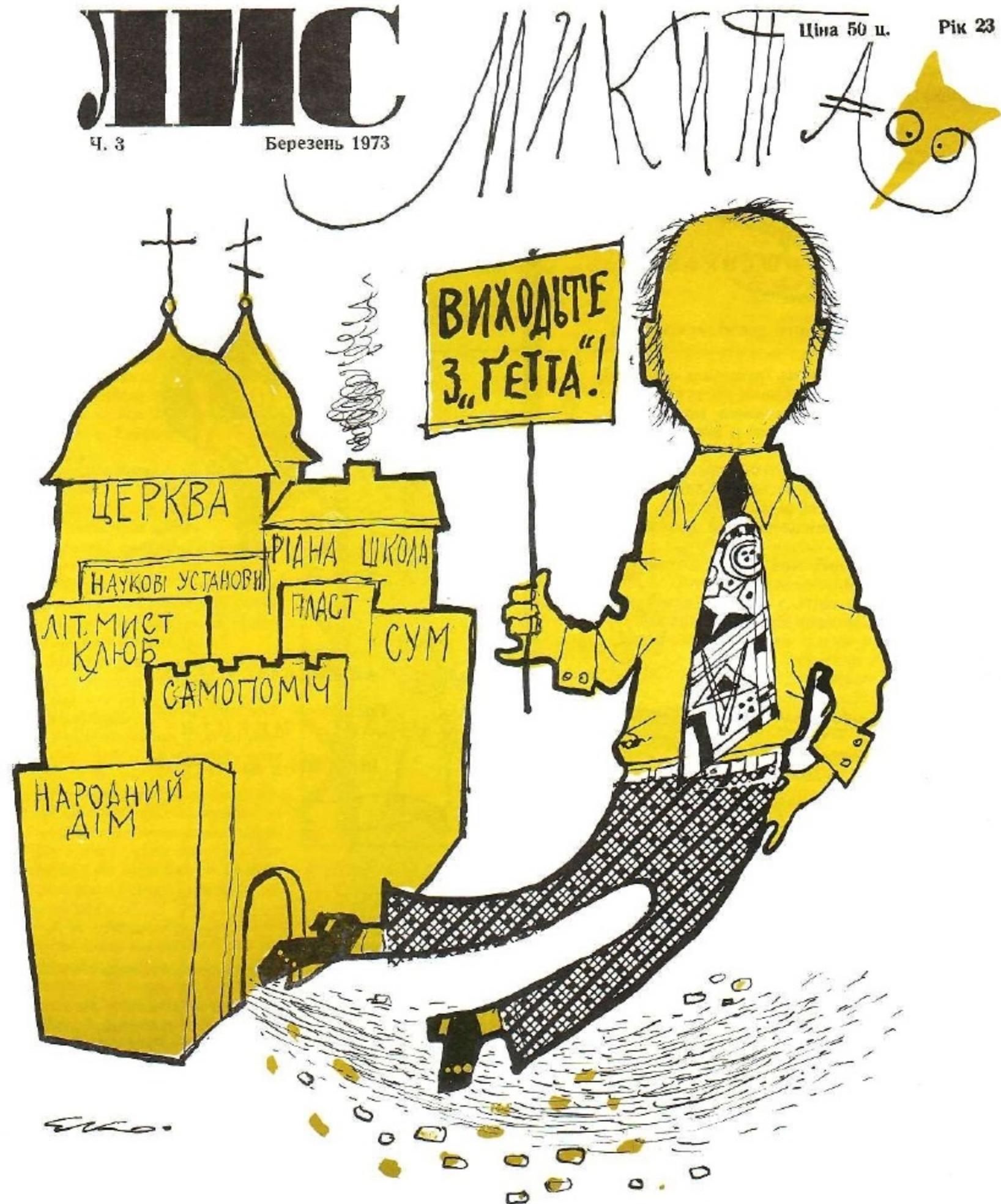
ЛІПС

Ч. 3

Березень 1973

Ціна 50 ц.

Рік 23

ЛЮДИНА, що вийшла...

Уродженцеві мистецького Кролевия

славному майстрovi

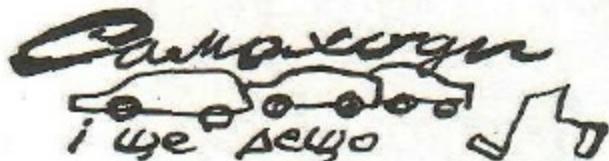
у день його світлого дев'ятдесятиріччя

В Кролевці галпують рушники взористі,
і взористі мрії в хлопчика ростуть,
і пливуть ці мрії, мов чайки, по Реті,
у Десну, в Дніпро, і далі в море йдуть.

Бо не залишились галпованим мріям
у крайні дивні, де блакитні дні;
вже порів козачий мрії ці розвіяв,
щоб знайти їм місце в ясній щадині.

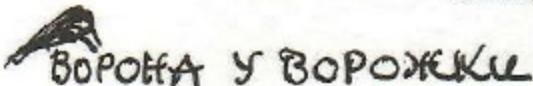
І пливуть ці мрії, мов чайки козацькі,
у моря далекі, в дальний океан,
аж в широкім світі, у столиці ясній
блісне метеором з Кролевця талант,

Іриней Верес

Самоходи, самоходи.
Не ходи, бо самоходи!
Час такий — і так виходить:
Самоходи, самоходи,
А ти сам. Самітно ходиш.
Чи це значить — самоходи?
Так, це значить, так виходить:
Сам і ходиш — поки ходиш,
Перестанеш — і не ходиш.
Самоходи, самоходи.

Травкою самітно сходиш.
Бабай

Привела до ворожки ворону ворона,
Бо ворожить воронам ворожка ворона.
Говорила ворожці вороні ворона,
Що прекрасного ворона любить ворона.

Ворожила вороні ворожка ворона,
Що прекрасному ворону люба ворона.
Ах раділа ворона! А ворон ворони
Не зустрінув ні разу, що й знали ворони.
Бабай

АЛЬФРЕДА О. КОЗАКА

Головного Адміністратора
„ЛІСА МИКИТИ“

ВІТАЄМО З 80-ЛІТЯМ!

В СПРАВІ ФОРМАЛЬНИЙ

На одній з конференцій у Вашингтоні спітали українську делегацію:

— Чого ви так побиваєтесь за незалежність України?..
Хіба вам хтось забороняє святкувати День Незалежності в Америці?

Наче спомин гарних днів
Кухня Панства Савчинів
Вже вернулась в Дім Народний!
Хто ж тепер буде голодний?..

Вже вернувся, прашоє і людей годує РЕСТОРАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,

під зарядом ВІ. СТЕФАНІЇ і ПЕТРА САВЧИНІВ.

Смачні вечери й обіди кожного дня, крім понеділка, від год. 5—9 вечора. В суботи і неділі — від 12 до 9 год.

УНДім у Нью-Йорку, 142, ДРУГА ЕВНЮ.

СОРОКА НА ПЛОПІ

ДУМИ МОЇ, ДУМИ МОЇ..

● З Об'єднання Мистців Українців в Америці повідомляють, що 90-річчя сеньйора наших мистців, Олекси Грищенка, яке припадає 1-го квітня цього року, не є жаден „Пріма Апріліс“, а справжній ювілей!

● Редактори видавництв „Смолоскіп“ у Балтиморі і „Сучасність“ в Мюнхені поважно зажуривались тим, що їм тепер видавати, коли всі українські письменники-десиденти вже сидять у тюрях або в концентраціях.

● З Філадельфії інформують, що після створення при Суспільній Службі СКВУ Центрального Бюро Посередництв Українських Подруж, там плянується зорганізувати ще й Центральне Бюро Українських Розводів.

● У Філадельфії дивуються, як так може бути, що редактор „Клича Нації“, п. Мирослав Рудий, взяв собі „на борт“ д-ра Дмитра Донцова і домагається, щоб за рент і харчі пдали Ярослав Стецько?..

● Кажуть, що п. Антін Батюк вправді вже перестав бути головою Українського Робітничого Союзу, але ніяк не може відівикнути від видавання „ордерів“ головним урядникам УРС в Скрантоні...

● Новий кінофільм Ярослава Кулиничча, „Поїзд до Києва“, був би навіть непоганий, якби на його прем'єрі в УНДомі в Нью-Йорку не промовляв Василь Авраменко...

● На загальних зборах Української Православної Кредитівки в Нью-Йорку ми довідались, що якби не члени-католики, Кредитівка ніколи не дотягla б до мільйончика.

● В Нью-Йорку говорять, що цьогорічні вечірні „Червоної Калини“ пройшли б тут дуже гарно, якби ветерани і „Вільні Козаки“ не приспали промовами дебютанток...

ПРИЧИНА НЕЩАСТЯ

— Збігай, дитинко, в аптеку, принеси татові медицину, бо в нього живіт дуже розболів!

— А що він — з'їв щось таке погане?

— Та ні, він прочитав у „Свободі“ протокол з нарад Головного Уряду УНСоюзу...

— Чого тато так зажурився?.. Знову наших арештували?

— Ні... Тато плаче, бо доляю впав!

„ФАЙНЕ КАЗАНЕ ЄГОМОСЬЦЬ КАЗАЛИ“...

(Майже автентичне)

Один з делегатів „Громадського Сектора“, що брав участь у 7-ій Сесії УНРади в Лондоні, з захопленням розповідав на політичному перелазі свої спостереження і враження з тієї Сесії.

— Знаєте, панове, коли на бенкеті став промовляти добірною, вишуканою французькою мовою наш президент, Микола Лівицький, то запрошенні чужинці тільки очі витріщали з дива, а я, панове, почувався тоді гордий, що належу до української спільноти, яка має державних мужів такого формату, як президент Лівицький!

— Ну, добре, — сказа вхтось, — а про що ще президент говорив?

— Ви мене не питайте, — здигнув раменами делегат, — я по-французькому не розумію ...

СУБТЕЛЬНИЙ
ШАНКОВСЬКИЙ КОНТРА СУБТЕЛЬНИЙ

ВЕРТЕП НАШИХ ДНІВ

Чи не прийшов уже сліжний час, щоб скомпонувати новий „вертеп наших днів“? Тому приблизно 50 років такий „вертеп наших днів“ відбував „гастролі“ по всіх галицьких „лідрах“ і мав величезні успіхи! Місцеві гумористи додавали все якісь нові, „регіональні“ вставки до програм, що завжди спричинювали гучні оплески.

Автор цих рядків жив тоді на Поділлі і подивляв „вертеп наших днів“ з д-ром Гр. Ничкою, В. Гірняком, Луцем Лісевичем та іншими виконавцями. Добавали деякі місцеві жидівські „віци“ про „Жінчин Базар“ (так жидівські конкуренти звали наш „Жіночий Базар“, що забрав майже всю жіночу клієнтуру від жидів).

На превеликий сором, навіть не зберігся повний текст тих незрівнянних куплетів пера Р. Купчинського, Л. Лепкого та інших.

На похвалу нашим тодішнім членам краївого „естаблішменту“ — нікто з них не гнівався на часто терпкі вислови на їхню адресу! Пам'ятаю, як о. пралат Леонід Куницький, парох собору св. Юра у Львові, оплескував появу його карикатури, як „червоного пралата“ й пісеньку про нього — („Бо я червоний пралат“...).

Чи це можливе на „вільній землі Вашингтона“?

Деякі наші люди понайдалися „гатдогів“, поросли в пір'я, стали великими „босами“ в нашім „естаблішменті“ і вважають себе „святыми коровами“, що їх ніхто не сміє „бадирувати“, словом — „табу“ і — мовчок!

Розглядаючись за тематикою для сучасного вертепу наших днів в Америці, пригадав я собі слова з безсмертного Франкового „Лиса Микити“: „Лев, що цар є над звірями“.

ВЕЛИКІ ЗМІНИ У СХІДНІЙ КОНГРЕГАЦІЇ

Отже, треба починати від самої верхівки, що її очолюють у нас Леви. Так якось у нас склалося, що УККА очолює Лев, в НІШ ведучу роль веде юдин Лев, він же їй очолює нашу „регіональну армаду“. Нашу нью-йоркську оперу очолює Лев, редакції „Америки“ і „Шляху“ очолюють два Леви. В редакції „Свободи“ є один Леонід, що по-грецькому звучить син Лева або Львович. Не бракує Левів і в ООЧСУ, СУМА, Пласті, мік комбатантами, лікарями, інженерами, патріярхальниками і промисловцями, братськими діячами тощо.

Куди не підеш чи не пойдеш — завжди маєш „привілей“ — зустрічати такого Лева!

Деякі з наших доморослих левів звикли часто зависоко догори підносити свого хвоста і заголосно ревіти...

Але І. Франко у своєму безпідносити свого хвоста та заголосно ревіти...

„...Треба дурня раз провчити, щоб так гордо не ревів“...

Словом — живемо в добі левів, і тому добре би присвятити їм новий „вертеп наших днів“, „щоб та слава не пропала“, як співається у пісні.

КАРАПЕТ

ПОЛІТИКА

— Що вам каже ваша жінка, коли ви так пізно вертаетесь додому?

— Я не маю жінки.

— То чому вертаетесь так пізно додому?

ГАРВАРД

— Прошу склянку води.
— З сиропом чи без?
— Без.
— Без якого: без лимонного чи без вишневого?

З ЛЬОС АНДЖЕЛЕС...

Молодець з розпущенім волоссям по плечу приїхав до батьків, щоб забрати їхнє доньку на забаву. Батько питав молодця:

— Ідете на забаву?
— Епі! — відповідав молодець.

— Я тебе не питаю, чи ти еп, чи не еп, пытаю, чи ідете на забаву!

Молодець остановився. В дорозі на забаву питав молодець дівчину:

— Вот вронг віт юр фатер?

ДЕФІНІЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІНЕРЦІЇ

Камінь кинутий на невинну особу, потягне за собою з товти стільки каміння, що її укаменують.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ

Жінка одного прихильника УНРади, як набрала повні груди повітря тоді, як промовець хвалив гетьмана Скоропадського, то випустила його щойно тоді, коли промовець згадав добрим словом Симона Петлюру.

ПРИВІТ ДЛЯ УКРАЇНСЬКО-ІЖІДІВСЬКИХ ДЕМОНСТРАНТІВ

Коли українські демонстранти стрічають іжідівських, що демонструють проти спільногорога, то повинні дати привіт — „Чолом“!

Жиди відповідають — „Шелом“!

З ПРЕСИ

Населення Сан Франціско занепокоєне, що в Льюїс Анджелес має бути землетрус.

(„Свобода“) ч. 239

О. Г.

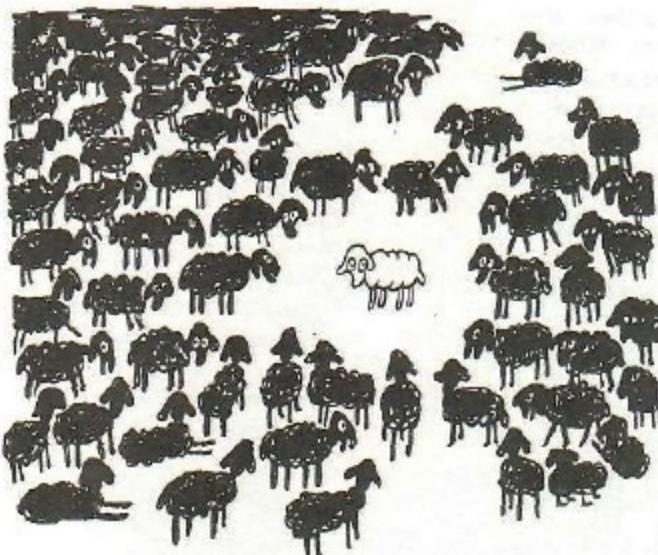
РАХУЄТЬСЯ ПОДВІЙНО!

Какуть, що між Гольдою Маїр і президентом Ніксоном відбулася така розмова „в чотири очі“:

— Пане президенте, вишиліть нам на Близький Схід вашого політичного дорадника, доктора Кіссіндженера.

— Ще одного ляндсмана? — здивувався президент. — Та ж ви маєте досить своїх мудрих, жидівських голов!

— Так, сказала пані Маїр, — але це жид німецький!

ТАКІ ЧАСИ

„СВОЯ СВОІХ НЕ ПОЗНАША...“

(До історії української документації)

Напередодні Роковин Незалежності і Соборності України в щоденнику „Свобода“ з 20го січня ц. р. поміщено на першій сторінці вірш Василя Онуфрієнка „На 22 Січня“, а поруч — історичне фото з таким підписом:

Представники Центральної Ради з її президентом проф. Михайлом Грушевським на чолі, та Генерального Секретаріату на Софійській Площі після проголошення IV-го Універсалу 22-го січня 1918-го року.

Через два тижні, чи що, в тому ж самому щоденнику з датою 2го лютого, але вже на 5-ій сторінці, з'явився лист до редакції л. В. Філоновича такго змісту:

3-ІІ, А НЕ 4-ІІІ УНІВЕРСАЛ

У „Свободі“ ч. 13 від 20 січня 73 на першій сторінці вміщена фотографія, а під нею підпис, що це „проголошення IV-го Універсалу 22-го січня 1918 р.“. Тут є помилка, бо на фотографії є проголошення не IV, а III-го Універсалу. Четвертий Уні-

версал було проголошено о 0.25 годин 25 січня 1918 р.: не на площі, а на Малій Раді в приміщенні Центральної Ради і більше ніде не був проголошений, а оголошений спеціальними афішами, оригінал однієї з них маю у своєму архіві. Свідком того проголошення був я і тому добре знаю цю подію.

В. Філонович

І врешті ще через два тижні, в „Свободі“ з 15-го лютого п. І. Ш-вич з Петерсона в „Голосах Читачів“ вяснює загадку контроверсійної світловини: що це не проголошення IV-го ані III-го Універсалів на Софійській площі, а... фото учасників 3-го Всеукраїнського Військового З'їзду, що відбувся 20 жовтня 1917 року в приміщенні київського цирку.

В „Свободі“ в репортажі „ПОДРОЖ У НЕВІДОМЕ“ Іванни Савицької читаемо:

Ходімо на славний Сарасвіцький ярмарок. Чого там тільки немає! Коні, вівці, кури, подушки, шкіра, взуття, овочі, ярина, сита, кошики, килими, турецький одяг, мідяні чайники, кавники, таці, срібло, пістолі, памиста. Не продають тільки жінок.

ХІБА БУЛА ОХОТА ПРОДАТИСЯ?

Що си тичит посту, то я притадав собі, ек то у нас парубки співали:

Ой, піду я до косцюла,
А в косцюлі — образи:
Подивлю си раз на Бога,
А на дівку три рази...

Така то біда й нашому чоловікови у Великий Піст в Америці...

Що раз подивит си на бідного оселедця, то впоре три рази потри ковбасу від Копитка.

І так з юсім іншим:

Що раз си покає, а три рази согрішит.

Що Пану Богу приліпить огорожа, а чортови ставит цілу свічку.

Що раз поклонит си до образа, а три рази до долера.

Що раз ударит си у свої труди, а три рази у жінчині.

Що раз си повстримає, а три рази полустит.

Колис то чортом бути не було легко. Добре си намучив, поки єхус душу сполював.

У Старім Краю то люципер мусів під пекла чортів віпускати на землю, аби спокусували народ. На одного хлопа тра було три чорти і ще одну бабу. А на женевський рід, то нераз і три чорти не дала раду.

А ек прийшов Великий Піст — то ж чорти приходила чорна година. Тоді, аби екий грішник заводовий, то каяв си і йшов пращети си з тим, жи его скривдив, або був з кимось у гніві:

— Переprашую вас, жи сте ми межу переорали!..

— Най Бог простит!

По раз перший, по раз другий і по раз третій...

І так уся чортова робота йшла на марке.

Ще було так, жи тоді кождий Папа Римський мав у своїх руках ключі від постів і від диспензі.

Але чорти зачели перебирати си за екіхос дипломантів і ходити до Папи, і так ходили, аж toti ключі взяли і вкрали. Тепер вже Папа Римський більше постами не кермує, а чорти роздають диспензу наїво і напразо, так жи піст стратив давну важність і давні силу.

„Мала Думка” — невеличка, А співає, як стара!
Нуте, діти, заспівайте,
Щось про Батька-Кобзара!

Перед пробою, чи після неї, перед концертом, чи по концерті, всі „Думкарі” — малі, великі та середні, радо відвідують Українську Цукорню „Веселка” в Нью-Йорку, улюблене місце зустрічей співацького братства, де можна також підкріпити сили смачним харчунком, з якого славиться кухня „Веселки”.

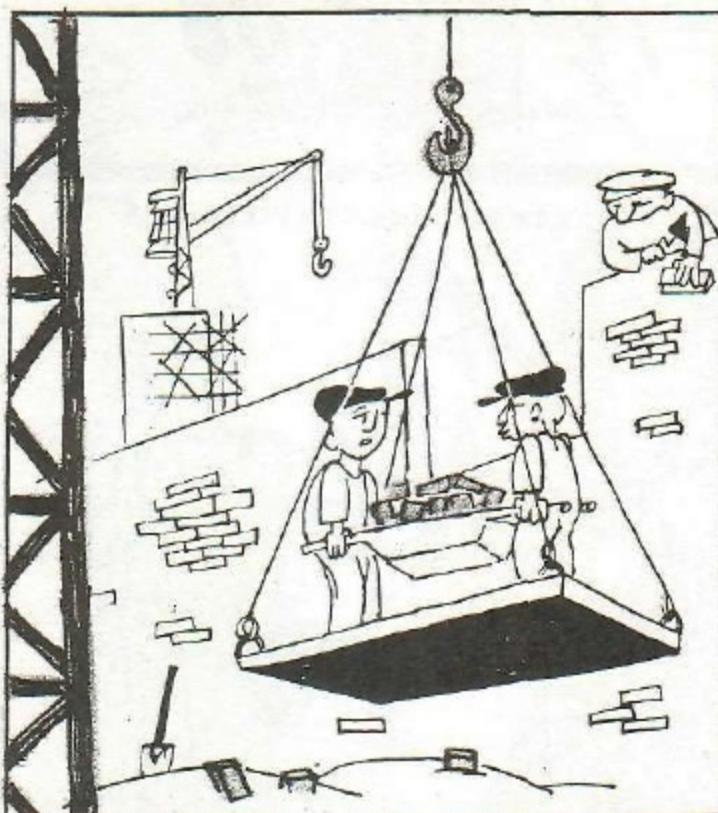
Не забудьте нашої адреси: „ВЕСЕЛКА”, 144 Друга евніо (в Пластовому Домі).

• Важко дивитися крізь пальці на тих, хо нам затуляє ними очі.

• Посипав собі голову попелом своїх жертв.

• Найважче підпалити пекло.

В "Крокодилі", числі присвяченому 50-літтю Революції, знаходимо що несподівану карикатуру, яка найкраще говорить про великих досягнення СРСР

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER

25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВСІКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТО

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА

менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу

Америку і Канаду.

Одноока українська фірма на стейт Мічиган.

Але чорти зачели перебирати си за екіхос дипломантів і ходити до Папи, і так ходили, аж toti ключі взяли і вкрали. Тепер вже Папа Римський більше постами не кермує, а чорти роздають диспензу наїво і напразо, так жи піст стратив давну важність і давні силу.

Тепер чорти не бадерують си до кождого посилати екстра чорта, бо мають своїх спеціалістів у телевіжені, і то їм вістарчє.

Адіт, ек відомінете телевіжен на екімс чейналі, то найперше маєте комершен. Появят си екас вигнаняста пані, які віходит півгода з води, і Йде просто на вас. Йде, і Йде, а екийс голос з-поза неї ме вас намавлети, аби сте їхали на Бермунди. Поїхати ви же пейдете, але щивите си і вже вам, аби сте екий мзли характері кристалевий, то вам з місце его зрушит.

Потім появят си інча начі і ме вам показувати піцу власного виробу.

Тото заскобоче вас на піднебінню і ви нехочечи встаете і подаєте си до кухні — і до фріджейторі...

Але ваша жона, ек ангел хороший відозве си з фотелю:

— Вже пішов єс жертві?!

Ніт, — кажете, — лише хтів сми си подивити...

Послушно вертаєте си до своєго місце, а тут показує в телевіжені, ек екас кобіта міле си зверха і зи споду. Середини — ще не показує, але вам характері ще більше загойдало.

Потім піде екийс програм, жи будут їсти і їсти, аж нагле зевлет си екіс енакшн і — шіф, паф! — всіх, жи їли пострілеют... Оден труп, другий труп, третя трупіха.

Ще си добре не віяснило, що то за єдні, жи стрілеши, але переврало і показали файногого хлонце, екий мав оден ганч, жи му було чути з піска. Але напів си екоїс медіцині і дівка назад до нього їси присернула, навмисно, аби показати на образі, ек си цючують і цюлюють, хоч то перший тінклель посту.

З того рантом перескочит на пізо, з піза на екіс рогальки, потім знов на дівку в горсеті і горсет без дівки. А далі покажут смалец і — мой! — ек у прянці ісмажут си ружні ковбаси, жи аж запахне...

Тоді ви хоч-не-хоч встаете і тихцьом шнуруєте до кухні, до

фірджеїорі...

А жона з покою:

— А кота!..

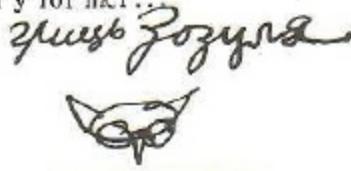
— Та янич, — скузуете си —
ено дивлю си на тот кавальчик
кобаси, які від учора лишили си...

— Та же піст, кальвіне!

— Ого! Я вже по шістдесяті
і на щос є тата диспенза!..

— Га, то возьми і мені кава-
лок...

Так ото, видите, криєтнин си
мучит у тот ліст.

ПРЕС-ФОНД

Дол. 15.00: О. Шур.

По дол. 10.00: Д-р Д. Павлишин,
Д-р Р. Граб, Е. Куроцицький,
Д-р А. Р. Стрільбицький і о. І.
Мончак.

По дол. 5.00: О. Клюфас, Д-р О.
Котик-Степанович, І. Савка, В.
Сердюк, о. монс. С. Сулик,
о. В. Білінський, Б. Божем-
ський, Галия Голованець, Іван
Журківський, С. Новоженюк,
М. Яремко (Ріджвуд), Д-р М.
Данилюк, Д-р Т. Парфенович,
В. Пік, І. Гавдяк, В. Пасічник,
П. Гудзовський, Б. Робак, о.
монс. Д-р С. Кнапп, В. Петри-
шин, М. Гнатів, Л. Кушнір, Д-р
Я. Т. Іванець, Д-р О. Коропей.
П. Шкафаровський і Б. Сосни-
цький.

По дол. 3.00: Р. Б. Притхай, А.
А. Вацлавський, Лідія Алтомер,
І. Голуб, Гр. Китастий, В. Ха-
дай і Д-р Т. Решетімо.

По дол. 3.00: Р. Бобик, Д. Нагніт,
А. Ромах, Л. і Р. Тимтук, Т.
Ткачук, Т. Станько і Б. Сторожук.

По дол. 2.50: В. Надрага і І. Степенець.

По дол. 2.00: В. Т. Дверницький,
Р. Цегельський, С. Олексин, В.
Чижик, З. Савицький, Т. Шем-
бель, А. Кедрицький, М. Васильк,
С. Дольницький, Т. Пастернак (Франція), Н. Лощенко,
Н. Гробельська, М. Гайда,
А. Мотиль і Я. Базюк.

По дол. 1.00: І. Голембійовський,
Я. Качанівський, К. Панківсь-
кий, Я. Тесарович, П. Самойліз,
Е. Лисняк, А. Букшований, М.
Лінинський, В. Туніцький, І.
Мосевич, М. Базюк, Г. Боби-
ляк, М. Хулаевський, О. Зипок,
Б. Гуцал і О. Морозевич.

Широ дякуємо!

ЗАХОДОМ ВИДАВНИЦТВА „ЛІС МІКИТА“
ДРУКУЄТЬСЯ І НЕЗАБАРОМ ПОЯВИТЬСЯ

БАГАТО
ІЛЮСТРОВАНА КНИЖКА
ЕДВАРДА КОЗАКА

Чиць Зозуля

Слідкуйте за оголошеннями!

В СТУДЕНТСЬКІЙ ГРОМАДІ

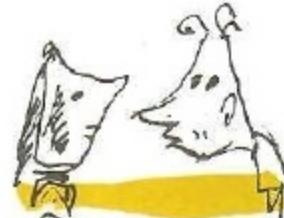
— Ну, то що робимо: запусті чи голодівку?

Куди йдем, то йдем,
В „Діядем“ зайдем:
Не довго треба ходити,
Просто з „Ліса Мікити“!

Зараз у близькому сусідстві славно-
го клубу „Ліс Мікита“ надібаєте цю знану в Метрополії
мік своїми й чужинцями українську галантерійну крамницю
та першорядну майстерню елегантних жіночих і чоловічих
одягів

МАРІІ ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ,
які бажають Вам Щасливого Нового Року
“DIADEM”, 142 Second Ave, N. Y. City

РОЗМОВА З СЕЛЕПКОМ

— Мене вчили „Вірую“ і каза-
ли казати „живим і мертвим“. Те-
пер, послухайте, як дяк співає
„живих і мертвих“, що тое?

— Вас учили по-церковному, а
тепер є по-українськи.

— Що з того? Мене вчили „жи-
вим і мертвим“.

— Церковно-слов'янська гра-
матика є відмінна від української.

— То як? Ім вільно і грамати-
ку міняти? Мене вчили „живим
і мертвим“ і має бути — „жи-
вим і мертвим“!..

х х х

— Аво багато святих мали на
руках і ногах спазми...

х х х

— Не знаю, чи ви знаєте, що
ліпший цукор є гравірова-
ний, чим білій...

ПИТАННЯ НА ЧАСІ

Як довго наші старші мамуні та
бабуњі будуть трясти пушками
під церквою перед теж старшим
мамуням і татуням та заклика-
ти:

— Дайте на „Діти — Дітям“!
Хто тут діти?

МОДЕРНЕ

— Всі непорозуміння і всі кло-
поти сучасної родини лежать у
тому, що всі члени родини но-
сять штани.

ДЕЩО З ФІЛОСОФІЇ

— Від початку світу люди ці-
кавляться тільки скандалами. Хто
з вас знає, що Адам і Ева мали
ще третього, спокійного сина?

РЕКЛАМА

— Коли на афішах пишуть, що
будуть виступати „та інші“, то
значить, що будуть „ті самі“.

“THE FOX”
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

нови передплати в ЗДА і Канаді
така передплата — Дол. 5.00

Editor Edward Kozak